

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1047/2019
29.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Гојковића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Новом Саду Кв 1437/19 од 06.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 29. 10. 2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Гојковића, па се **УКИДА** правноснажно решење Основног суда у Новом Саду Кв 1437/19 од 06.08.2019. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 1437/19 од 06.08.2019. године, окривљеном АА, на терет буџетских средстава суда, досуђени су трошкови кривичног поступка у укупном износу од 226.500,00 динара на име награде и накнаде нужних издатака одбране у предмету К 459/2014 и истовремено је наложено рачуноводству да у року од 60 дана од дана правноснажности решења досуђени износ исплати окривљеном АА на жиро рачун број ..., који се води код „Банка ...“, док је преко досуђеног износа, а за износ од 521.000,00 динара, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, одбијен као неоснован.

Против наведеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Гојковић, због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се поднети захтев усваја, укине решење Основног суда у Новом Саду Кв 1437/19 од 06.08.2019. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему формално не означава повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу дозвољено, али из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП. Ово имајући у виду да се у захтеву наводи да је побијаним решењем повређено право на изјављивање жалбе односно право на двостепеност у одлучивању, будући да је побијано решење веће из члана 21. став 4. ЗКП требало да донесе у другостепеном поступку, а не као првостепени суд.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је решење Основног суда у Новом Саду Кв 1437/19 од 06.08.2019. године донето уз повреду члана 441. став 4. ЗКП.

Према стању у списима предмета решењем Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 24.05.2018. године, правноснажно дана 01.06.2018. године, према окривљеном АА обустављен је кривични поступак због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и на основу члана 265. став 1. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 26.11.2018. године, окривљеном је на име одбране браниоца досуђен износ од 75.000,00 динара, док је преко досуђеног износа, а за износ од 672.500,00 динара захтев за накнаду трошкова кривичног поступка одбијен као неоснован.

Одлучујући о жалби окривљеног, Основни суд у Новом Саду је решењем Кв 2462/18 од 05.03.2019. године, одбио жалбу као неосновану.

Дана 15.04.2019. године окривљени АА је против наведених правноснажних решења поднео захтев за заштиту законитости Врховном касационом суду, који захтев је пресудом Врховног касационог суда Кзз 478/19 од 15.05.2019. године усвојен као основан, па су укинута правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К 459/14 од 26.11.2018.

године и Кв 2462/18 од 05.03.2019. године и предмет враћен том суду на поновно одлучивање.

Након тога, веће из члана 21. став 4. ЗКП, Основног суда у Новом Саду, одлучујући у поновном поступку, донело је побијано решење у првостепеном поступку, не дајући окривљеном рок за изјављивање жалбе.

Одредбом члана 465. став 1. ЗКП прописано је да против решења органа поступка донесених у првом степену, странке, бранилац и лица чија су права повређена могу изјавити жалбу увек када у овом законнику није изричито одређено да жалба није дозвољена.

Одредбом члана 262. став 3. ЗКП прописано је да када је о трошковима кривичног поступка одлучено посебним решењем, о жалби против тог решења одлучује веће (члан 21. став 4.).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени Врховног касационог суда, веће из члана 21. став 4. ЗКП, након укидања првостепеног и другостепеног решења пресудом Врховног касационог суда Кзз 478/19 од 15.05.2019. године, није било надлежно да у предметној кривично правној ствари поступа као суд првог степена, при томе ускраћујући странкама, браниоцу и лицима чија су права повређена право на жалбу, будући да Закоником није одређено да жалба на решење о трошковима није дозвољена (на који начин су повређене законске одредбе цитираних чланова 262. став 3. и 465. став 1. ЗКП), јер је у конкретном случају веће само могло да одлучује о евентуално изјављеној жалби против решења о трошковима поступка донетих у првостепеном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је нашао да је побијано решење, донето уз повреду члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. став 3. и члана 465. став 1. ЗКП, која се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, због чега је Врховни касациони суд усвојио поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и укинуо побијано решење, а предмет вратио Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Основни суд у Новом Саду ће имати у виду све примедбе наведене у овој пресуди, те ће поступити по истим и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће изнети јасне, правилне и аргументоване разлоге.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци ове пресуде, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић